

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

7 november 2016

WETSONTWERP
houdende fiscale bepalingen

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING
UITGEBRACHT DOOR
DE HEREN **Roel DESEYN** EN **Benoît PIEDBOEUF**

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting	3
II. Bespreking.....	8
A. Vragen en opmerkingen van de leden.....	8
B. Antwoorden van de minister.....	10
C. Replieken.....	11
III. Stemmingen	12

Zie:

Doc 54 **2052/ (2015/2016):**
001: Wetsontwerp.

Zie ook:

003: Tekst aangenomen door de commissie.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

7 novembre 2016

PROJET DE LOI
portant des dispositions fiscales

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES ET DU BUDGET
PAR
MM. **Roel DESEYN** ET **Benoît PIEDBOEUF**

SOMMAIRE

Pages

I. Exposé introductif.....	3
II. Discussion	8
A. Questions et observations des membres.....	8
B. Réponses du ministre.....	10
C. Répliques.....	11
III. Votes.....	12

Voir:

Doc 54 **2052/ (2015/2016):**
001: Projet de loi.

Voir aussi:

003: Texte adopté par la commission.

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Eric Van Rompuy

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA Peter Dedecker, Johan Klaps, Robert Van de Velde,
Bert Wollants
PS Stéphane Crusnière, Ahmed Laaouej, Alain Mathot
MR Gautier Calomne, Benoît Piedboeuf, Vincent
Scourmeau
CD&V Roel Deseyn, Eric Van Rompuy
Open Vld Luk Van Biesen, Dirk Van Mechelen
sp.a Peter Vanvelthoven
Ecolo-Groen Georges Gilkinet
cdH Benoît Dispa

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Peter Buysrogge, Inez De Coninck, Peter De Roover, Bart De Wever
Frédéric Daerden, Emir Kir, Eric Massin, Sébastien Pirlot
Olivier Chastel, Philippe Goffin, Kattrin Jadin, Damien Thiéry
Hendrik Bogaert, Griet Smaers, Jef Van den Bergh
Patricia Ceysens, Ine Somers, Carina Van Cauter
Karin Temmerman, Dirk Van der Maelen
Meyrem Almaci, Jean-Marc Nollet
Michel de Lamotte, Catherine Fonck

C. — Niet-stemgerechtigde leden / Membres sans voix délibérative:

VB Barbara Pas
PTB-GO! Marco Van Hees
DéFI Olivier Maingain

N-VA	:	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
PS	:	<i>Parti Socialiste</i>
MR	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
CD&V	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
Open Vld	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
sp.a	:	<i>socialistische partij anders</i>
Ecolo-Groen	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
cdH	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>
VB	:	<i>Vlaams Belang</i>
PTB-GO!	:	<i>Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture</i>
DéFI	:	<i>Démocrate Fédéraliste Indépendant</i>
PP	:	<i>Parti Populaire</i>
Vuye&Wouters	:	<i>Vuye&Wouters</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>	<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>
DOC 54 0000/000: <i>Parlementair document van de 54^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 54 0000/000: <i>Document parlementaire de la 54^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA: <i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA: <i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV: <i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag</i>	CRIV: <i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral</i>
CRABV: <i>Beknopt Verslag</i>	CRABV: <i>Compte Rendu Analytique</i>
CRIV: <i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>	CRIV: <i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
PLEN: <i>Plenum</i>	PLEN: <i>Séance plénière</i>
COM: <i>Commissievergadering</i>	COM: <i>Réunion de commission</i>
MOT: <i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>	MOT: <i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.dekamer.be e-mail : publicaties@dekamer.be</i>	<i>Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.lachambre.be courriel : publications@lachambre.be</i>
<i>De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier</i>	<i>Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC</i>

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsontwerp besproken tijdens haar vergadering van 26 oktober 2016.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING

De heer Johan Van Overtveldt, minister van Financiën, belast met Bestrijding van de Fiscale fraude, licht toe dat dit wetsontwerp twee luiken omvat. Het eerste luik betreft de omzetting van de richtlijnen 2014/86/EU en 2015/121/EU van de Europese Unie die een anti-rechtsmisbruikbepaling invoert. Het tweede luik voert een mogelijkheid in om de exitheffing over vijf jaar gespreid te betalen en remedieert aan ingebrekestelling nr. 2013/4074 van de Europese Commissie.

A. Invoering van een anti-rechtsmisbruikbepaling in uitvoering van de amendering van de moederdochterrichtlijn

De minister geeft aan dat de anti-rechtsmisbruikbepaling zich situeert enerzijds op het vlak van de DBI-aftrek (definitief belaste inkomsten), die in geval van rechtsmisbruik kan geweigerd worden, en anderzijds op de verzaking van de roerende voorheffing bij de dividenduitkering.

Op 8 juli 2014 heeft de Raad van de Europese Unie Richtlijn 2014/86/EU tot wijziging van Richtlijn 2011/96/EU betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten ("moeder-dochterrichtlijn") vastgesteld. De aangebrachte wijziging heeft tot doel om situaties te vermijden waarin dubbele niet-heffing ontstaat en er bijgevolg onbedoelde belastingvoordelen worden toegekend.

Deze onbedoelde belastingvoordelen ontstaan ten gevolge van incongruenties in de wetgeving van de verschillende lidstaten waardoor bepaalde financieringsinstrumenten een andere fiscale kwalificatie verkrijgen. Het gevolg van deze incongruenties bestaat er dus in dat in specifieke gevallen hetzelfde financieringsinstrument door de ene lidstaat als een kapitaalsinstrument wordt gekwalificeerd terwijl deze vanuit het oogpunt van een andere lidstaat als een schuldinstrument wordt beschouwd.

De minister wijst erop dat het verschil in kwalificatie van dit financieringsinstrument uiteraard gevolgen heeft voor de uitkeringen die in uitvoering van dit financieringsinstrument worden toegekend of betaalbaar gesteld en die dus afhankelijk van de kwalificatie van

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné ce projet de loi au cours de sa réunion du 26 octobre 2016.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF

M. Johan Van Overtveldt, ministre des Finances, chargé de la Lutte contre la Fraude fiscale, explique que le projet de loi à l'examen comporte deux volets. Le premier volet concerne la transposition des directives 2014/86/UE et 2015/121/UE de l'Union Européenne qui instaure une disposition anti-abus. Le deuxième volet introduit la possibilité de payer un impôt de sortie réparti sur cinq ans et remédie ainsi à la mise en demeure n° 2013/4074 de la Commission Européenne.

A. Introduction d'une disposition anti-abus en exécution de la modification de la directive mères-filiales

Le ministre indique que la disposition anti-abus se situe d'une part au niveau de la déduction RDT (revenus définitivement taxés) qui, dans le cas d'abus, peut être refusée et d'autre part au niveau de la renonciation du précompte mobilier lors du versement de dividendes.

Le 8 juillet 2014, le Conseil de l'Union européenne a adopté la directive 2014/86/UE modifiant la directive 2011/96/UE concernant le régime fiscal applicable aux sociétés mères et filiales d'États membres différents (la directive mères - filiales). La modification apportée vise à éviter les situations de double non-imposition et par conséquent l'octroi d'avantages fiscaux indus.

Ces avantages fiscaux indus surviennent à la suite des asymétries existant dans les législations des différents États membres de sorte que certains instruments de financement se voient appliquer une qualification fiscale différente. Le résultat de ces asymétries est donc que dans des cas spécifiques le même instrument financier est considéré par un État membre comme un instrument de capital et comme un titre de créance par un autre État membre.

Le ministre souligne que la différence de qualification de cet instrument financier a évidemment des conséquences sur les sommes qui sont attribuées ou mises en paiement en exécution de cet instrument financier et qui seront donc considérées comme des intérêts ou

het financieringsinstrument zullen beschouwd worden als een interestbetaling of een dividend.

Teneinde te voldoen aan de door deze richtlijn opgelegde verplichting om dergelijke uitkeringen voortaan aan de inkomstenbelasting te onderwerpen, is er voor gekozen om dergelijke gevallen van de DBI-af trek uit te sluiten, door de DBI-af trek onmogelijk te maken in het geval en in de mate dat de vennootschap die deze uitkeringen toekent de uitkeringen kan aftrekken van haar belastbaar resultaat. Deze uitsluiting zal ook van toepassing zijn in het geval dat de vennootschap die deze uitkeringen toekent in het jaar van de uitkering geen winsten heeft gerealiseerd, maar door de af trek wel haar fiscale verliezen heeft doen aangroeien.

De minister legt uit dat aangezien België vanuit fiscaal oogpunt in vergelijking met andere landen een relatief beperkende definitie van 'kapitaal' en een relatief ruime definitie van 'schuld' hanteert, het slechts in zeer uitzonderlijke gevallen zal voorkomen dat een uitkering die wordt toegekend of betaalbaar gesteld aan een in België gevestigde vennootschap of vaste inrichting in aanmerking komt voor de DBI af trek en tegelijk in af trek zou kunnen worden genomen van de belastbare basis van de vennootschap die deze uitkering heeft toegekend of betaalbaar heeft gesteld.

Dit wetsontwerp is de uitvoering van een beslissing van de Raad van de Europese Unie op 27 januari 2015, meer bepaald Richtlijn 2015/121/EU tot wijziging van Richtlijn 2011/96/EU betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten. De aangebrachte wijziging heeft tot doel om in de voormelde richtlijn een gemeenschappelijke minimumbepaling ter bestrijding van misbruik op te nemen teneinde misbruik van deze richtlijn te bestrijden en een consistentere toepassing in de verschillende lidstaten te bewerkstelligen. Artikel 1, tweede lid, van Richtlijn 2011/96/EU, wordt bijgevolg als volgt vervangen:

“2. De lidstaten kennen de voordelen van deze richtlijn niet toe voor een constructie of een reeks van constructies die is opgezet met als hoofddoel of een van de hoofddoelen een belastingvoordeel te verkrijgen dat het doel of de toepassing van deze richtlijn ondermijnt, en die, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, kunstmatig is.”

Het toepassingsgebied van deze minimumbepaling beperkt zich in principe tot de voordelen die krachtens de moeder-dochterrichtlijn worden toegekend. Dit wordt bevestigd door een verklaring van de Commissie die is opgenomen in bijlage III van het verslag van de

comme un dividende en fonction de la qualification de l'instrument financier.

Afin de se conformer à l'obligation imposée par cette directive pour que de telles sommes soient dorénavant soumises à l'impôt sur les revenus, il est décidé de les exclure de la déduction à titre de RDT, en refusant la déduction à titre de RDT dans le cas et dans la mesure où la société qui attribue ces sommes peut les déduire de son résultat imposable. Cette exclusion sera également applicable dans le cas où la société qui attribue ces sommes n'a réalisé aucun bénéfice dans l'année de l'attribution, mais a toutefois laissé accroître ses pertes fiscales en raison de la déduction.

Le ministre explique qu'étant donné que la Belgique utilise, d'un point de vue fiscal, en comparaison avec d'autres pays, une définition relativement restrictive de la notion de "capital" et une définition relativement large de la notion de "créance", ce ne sera que dans des cas très exceptionnels qu'une somme octroyée ou payée à une société établie en Belgique ou à un établissement stable et qui est prise en considération pour la déduction au titre de RDT pourrait en même temps être déduite de la base imposable de la société qui a attribué ou mis en paiement cette somme.

Le projet de loi à l'examen met à exécution une décision du Conseil de l'Union Européenne du 27 janvier 2015, à savoir la Directive 2015/121/UE modifiant la directive 2011/96/UE concernant le régime fiscal commun applicable aux sociétés mères et aux filiales d'États membres différents. La modification apportée vise à intégrer dans la directive susmentionnée une disposition minimale anti-abus commune pour combattre les abus contre cette directive et concrétiser une approche plus cohérente dans les différents États membres. L'article 1^{er}, alinéa 2, de la Directive 2011/96/UE, est adapté comme suit:

“2. Les États membres n'accordent pas les avantages de la présente directive à un montage ou à une série de montages qui, ayant été mis en place pour obtenir, à titre d'objectif principal ou au titre d'un des objectifs principaux, un avantage fiscal allant à l'encontre de l'objet ou de la finalité de la présente directive, n'est pas authentique compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances pertinents.”

Le champ d'application de cette règle minimale se limite, en principe, aux avantages accordés en vertu de la directive mères-filiales. Ceci est confirmé par une déclaration de la Commission contenue dans l'annexe III du rapport du Conseil Ecofin du 5 décembre 2014 (doc.

EcofinRaad van 5 december 2014 (doc.16435/14 FISC 221) waarin wordt bevestigd dat de “voorgestelde wijzigingen van artikel 1, lid 2, van de MDR niet bedoeld zijn om in te grijpen in nationale stelsels inzake deelnemingsvrijstelling in zoverre deze sporen met de Verdragsbepalingen.”

De woorden “in zoverre deze sporen met de Verdragsbepalingen” uit de voormelde verklaring zijn evenwel niet zonder belang, want het herinnert de nationale wetgevers er aan de hogere rechtsnormen niet uit het oog moeten worden verloren bij de omzetting van een richtlijn in het nationale rechtstelsel.

Vanuit het oogpunt van deze hogere rechtsnormen is het volgens de minister dan ook moeilijk verdedigbaar om enkel misbruik tegen te gaan in het geval de dividenduitkering zich in het toepassingsgebied van de moeder-dochterrichtlijn bevindt en dus niet indien gelijkaardige dividenduitkeringen plaatsvinden tussen een moeder en dochtervennootschap die beiden in België gevestigd zijn of waarbij één van beide gevestigd is in een derde land. Vanuit deze analyse is er voor gekozen om aan de in Richtlijn 2015/121/EU opgenomen antimisbruikbepaling een breed toepassingsgebied toe te kennen, waardoor intra Belgische dividendstromen of dividendstromen die plaatsvinden tussen België en een derde land niet anders behandeld worden dan intra Europese dividendstromen.

Teneinde de doelstellingen van de Raad zo goed mogelijk in wet om te zetten, wordt ervoor gekozen om de bewoording van de in Richtlijn 2015/121/EU opgenomen substantietest woordelijk over te nemen.

De minister benadrukt dat de fiscale administratie, wanneer zij beschikt over aanwijzingen of vermoedens waaruit kan worden verondersteld dat mogelijkerwijs aan de toepassingsvoorwaarden van de in dit ontwerp opgenomen antimisbruikbepaling is voldaan, de belastingplichtige zal uitnodigen om alle feiten en omstandigheden mee te delen die relevant zijn bij de beoordeling van de rechtshandeling of het geheel aan rechtshandelingen. Op basis van de gegevens uit het fiscale dossier en de door de belastingplichtige overhandigde relevante feiten en omstandigheden, die door de fiscale administratie niet kunnen worden genegeerd, zal de administratie vervolgens moeten aantonen, alvorens zij de in artikel 202, WIB 92, bedoelde aftrek of de in artikel 266, WIB 92, bedoelde verzaking weigert, dat aan de toepassingsvoorwaarden van deze antimisbruikbepaling is voldaan.

De medewerkingsplicht van de belastingplichtige krijgt dus vorm doordat deze zelf de verantwoordelijkheid

16435/14 FISC 221) dans laquelle il est confirmé que les “modifications à l’article 1^{er}, paragraphe 2, de la directive “mères — filiales” qui sont proposées ne sont pas censées toucher les systèmes nationaux d’exonération des participations, dans la mesure où ceux-ci sont compatibles avec les dispositions du traité.”

Les mots “dans la mesure où ceux-ci sont compatibles avec les dispositions du traité” de la déclaration précitée ne sont cependant pas sans importance, car ils rappellent aux législateurs nationaux que les normes de droit supérieures ne doivent pas être perdues de vue à l’occasion de la transposition d’une directive en droit national.

Du point de vue de ces normes de droit supérieures, il est donc également difficilement défendable de ne contrer l’abus que dans le cas où les dividendes distribués se trouvent dans le champ d’application de la directive mères-filiales, et donc pas dans le cas où des dividendes sont distribués de manière analogue entre une société mère et une filiale qui sont toutes deux établies en Belgique ou lorsque l’une des deux est établie dans un pays tiers. Partant de cette analyse, il a été décidé d’accorder un large champ d’application à la disposition anti-abus reprise dans la directive 2015/121/UE, de sorte que les flux de dividendes intra-belges ou les flux de dividendes qui ont lieu entre la Belgique et un pays tiers ne soient pas traités différemment des flux de dividendes intra-européens.

Afin de transposer au mieux les objectifs du Conseil dans la loi, il a été décidé de reprendre littéralement la formulation du test de substance repris dans la directive 2015/121/UE.

Le ministre souligne que, quand l’administration fiscale dispose d’indices ou de présomptions desquels il peut être supposé que les conditions d’application des mesures anti-abus reprises dans le projet à l’examen peuvent être remplies, elle invitera le contribuable à communiquer tous les faits et circonstances pertinents à l’évaluation de l’acte juridique ou de l’ensemble d’actes juridiques. Sur la base des données du dossier fiscal et des faits et circonstances pertinents présentés par le contribuable, qui ne peuvent pas être ignorés par l’administration fiscale, celle-ci devra alors démontrer que les conditions d’application de cette disposition anti-abus sont remplies avant de refuser la déduction visée à l’article 202, CIR 92, ou la renonciation visée à l’article 266, CIR 92.

L’obligation de collaboration du contribuable se conçoit donc par le fait qu’il a lui-même la responsabilité

heeft om de elementen aan te reiken waaruit blijkt dat niet is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van de antimisbruikbepalingen. Indien uit het fiscale dossier dat is aangevuld met de door de belastingplichtige aangehaalde relevante feiten en omstandigheden geen geldige zakelijke redenen blijken die de economische realiteit weerspiegelen, dan worden deze geacht niet aanwezig te zijn, onverminderd het recht van de belastingplichtige om in een latere fase alsnog de relevante feiten en omstandigheden aan te reiken.

B. Invoering van de mogelijkheid tot gespreide betaling van de exitheffing over 5 jaar

De minister geeft aan dat de Europese Commissie van oordeel is dat voor zover grensoverschrijdende herstructureringen binnen de Europese Economische Ruimte (EER) het voorwerp uitmaken van een exitheffing en dus een fiscaal minder gunstige behandeling ondergaan dan deze die van toepassing is op vergelijkbare binnenlandse herstructureringen, de wetgeving in kwestie in strijd is met de vrijheid van vestiging in de EU en de EER, zoals vastgelegd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en het Akkoord betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-akkoord). Zij heeft de Belgische staat hiervoor formeel in gebreke gesteld onder nummer 2013/4074.

De minister licht toe dat dit hoofdstuk als doel heeft om de hiervoor genoemde bepalingen van het WIB 92 inzake de exitheffing in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het artikel 49 van het VWEU en het artikel 31 van het EER-akkoord. De voorgestelde wijzigingen zijn geïnspireerd op recente rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

De minister geeft aan dat het Europees Hof van Justitie heeft geoordeeld dat een lidstaat, in overeenstemming met het fiscale territorialiteitsbeginsel gelinkt aan een temporele component, te weten de fiscale woonplaats van de belastingschuldige op het nationale grondgebied gedurende de periode waarin de latente meerwaarden zijn ontstaan, het recht heeft deze meerwaarden te belasten bij zijn vertrek naar het buitenland.

Een dergelijke maatregel strekt er immers toe om situaties te vermijden die afbreuk kunnen doen aan het recht van een lidstaat om zijn belastingbevoegdheid uit te oefenen met betrekking tot de op zijn grondgebied verwezenlijkte activiteiten en kan dus worden gerechtvaardigd om redenen die verband houden met het behoud van de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen lidstaten (arrest van 29 november 2011, *National Grid Indus*, C-371/10, punt 46).

de fournir les éléments démontrant que les conditions d'application des dispositions anti-abus ne sont pas remplies. Lorsqu'aucun motif commercial valable reflétant la réalité économique ne ressort du dossier fiscal complété des faits et circonstances pertinents présentés par le contribuable, ces besoins sont censés ne pas exister, sans préjudice du droit du contribuable d'en encore présenter au cours d'une phase ultérieure des faits et circonstances complémentaires pertinents.

B. Introduction de la possibilité du paiement étalé de l'impôt de sortie sur 5 ans

Le ministre souligne que la Commission européenne considère que dans la mesure où les réorganisations transfrontalières dans l'Espace économique européen (EEE) font l'objet d'une imposition à la sortie, subissant un traitement fiscal moins favorable que celui qui est applicable aux réorganisations domestiques comparables, la législation en cause est contraire à la liberté d'établissement dans l'UE et l'EEE, telle que définie par le traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE) et l'Accord sur l'Espace économique européen (Accord EEE). Elle a mis pour cette raison la Belgique officiellement en demeure sous le numéro 2013/4074.

Le ministre explique ce chapitre a pour but d'apporter une solution au problème de conformité des dispositions susvisées du CIR 92 en matière de taxe à la sortie avec les dispositions de l'article 49 du TFUE et de l'article 31 de l'Accord EEE en s'inspirant de la jurisprudence récente de la Cour de justice de l'Union européenne.

Le ministre fait observer que la Cour de justice de l'Union européenne a jugé qu'un État membre est en droit, conformément au principe de territorialité fiscale associé à un élément temporel, à savoir la résidence fiscale du redevable sur le territoire national pendant la période où les plus-values latentes sont apparues, d'imposer lesdites plus-values au moment de son départ vers l'étranger.

Une telle mesure vise, en effet, à prévenir des situations de nature à compromettre le droit de l'État membre d'origine d'exercer sa compétence fiscale en relation avec les activités réalisées sur son territoire et peut donc être justifiée par des motifs liés à la préservation de la répartition du pouvoir d'imposition entre les États membres (voir arrêt du 29 novembre 2011, *National Grid Indus*, C-371/10, point 46).

Recent heeft het Europees Hof van Justitie zich nog als volgt over de exitheffing uitgesproken: “(...) het Hof heeft immers geoordeeld dat een lidstaat gerechtigd is om de economische waarde die door een latente meerwaarde op zijn grondgebied wordt gegenereerd te belasten, zelfs indien de betrokken meerwaarde nog niet daadwerkelijk is gerealiseerd (arrest *National Grid Indus*, reeds aangehaald, punt 49).” (arrest van 23 januari 2014, DMC, C-164/12, punt 52).

Ook heeft het Europees Hof van Justitie in zijn voormeld arrest *National Grid Indus* de aandacht erop gevestigd dat de evenredigheid van een dergelijk belastingstelsel kan worden gewaarborgd door geschikte invorderingsmaatregelen: “Met betrekking tot de invordering van de over de latente meerwaarden verschuldigde belasting heeft het Hof geoordeeld dat de belastingplichtige de keuze moet worden gelaten tussen, enerzijds, de onmiddellijke betaling van het bedrag van de belasting over de latente meerwaarden op zijn activa, en, anderzijds, de uitgestelde betaling van het bedrag van deze belasting (...)” (arrest van 23 januari 2014, DMC, C-164/12, punt 61).

In het voornoemde arrest DMC heeft het Hof verduidelijkt dat aangezien het risico van niet-invordering groter wordt naarmate de tijd verstrijkt, de spreiding over vijf jaarlijkse termijnen van de betaling van de belasting die verschuldigd is voordat de latente meerwaarden zich daadwerkelijk realiseren, in deze context een geschikte en evenredige maatregel ter verwezenlijking van de doelstelling vormt die erin bestaat, de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te vrijwaren (arrest van 23 januari 2014, DMC, C-164/12, punt 62).

Het Europees Hof van Justitie meent dat doordat de belastingschuldige de keuze wordt geboden tussen onmiddellijke invordering of spreiding van betaling over vijf jaarlijkse termijnen, de regeling in kwestie dus niet verder gaat dan noodzakelijk is ter verwezenlijking van het doel dat erin bestaat, de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te vrijwaren (arrest van 23 januari 2014, DMC, C 164/12, punt 64).

Richtlijn 2016/1164 van 12 juli 2016 tot vaststelling van regels ter bestrijding van belastingontwijkingspraktijken die de werking van de interne markt rechtstreeks schaden, voorziet eveneens in artikel 5, § 2, dat de belastingplichtige de betaling van de exitheffing kan uitstellen door het spreiden van de betaling over een periode van ten minste vijf jaar.

Plus récemment, la Cour de justice de l’Union européenne s’est prononcée sur la problématique de la taxation à la sortie: “(...) la Cour a jugé qu’un État membre est en droit d’imposer la valeur économique générée par une plus-value latente sur son territoire même si la plus-value concernée n’y a pas encore été effectivement réalisée (arrêt *National Grid Indus*, précité, point 49).” (arrêt du 23 janvier 2014, DMC, C-164/12, point 52).

Ainsi que l’a relevé la Cour dans l’arrêt *National Grid Indus* précité, la proportionnalité d’un tel régime d’imposition peut être garantie par des mesures adéquates liées au recouvrement: “S’agissant du recouvrement de l’impôt dû sur les plus-values latentes, la Cour a jugé qu’il convenait de laisser à l’assujetti un choix entre, d’une part, le paiement immédiat du montant de l’impôt sur les plus-values latentes afférentes à des actifs qu’il détient et, d’autre part, le paiement différé du montant dudit impôt (...)” (arrêt du 23 janvier 2014, DMC, C-164/12, point 61).

Dans l’arrêt DMC précité, la Cour a précisé que dans ce contexte, eu égard au fait que le risque de non-recouvrement augmente en fonction de l’écoulement du temps, l’échelonnement du paiement de l’impôt dû avant la réalisation effective des plus-values latentes sur cinq annuités constitue une mesure adéquate et proportionnée pour réaliser l’objectif de la préservation de la répartition du pouvoir d’imposition entre les États membres (arrêt du 23 janvier 2014, DMC, C-164/12, point 62).

La Cour européenne de Justice estime qu’en laissant le choix au redevable entre un recouvrement immédiat ou échelonné sur cinq annuités, la réglementation en cause ne va pas au-delà de ce qui est nécessaire pour réaliser l’objectif de la préservation de la répartition du pouvoir d’imposition entre les États membres (arrêt du 23 janvier 2014, DMC, C-164/12, point 64).

La directive 2016/1164 du 12 juillet 2016 établissant des règles pour lutter contre les pratiques d’évasion fiscale qui ont une incidence néfaste directe sur le fonctionnement du marché intérieur, prévoit également à l’article 5, § 2 que le contribuable peut reporter le paiement de l’impôt de sortie en étalant le paiement sur une période d’au moins cinq ans.

II. — BESPREKING

A. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer Roel Deseyn (CD&V) is verheugd dat dit wetsontwerp het Belgische belastingstelsel aanpast aan de “exitheffigen”, teneinde het in overeenstemming te brengen met de recente rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (arrest van 29 november 2011, *National Grid Indus*, C-371/10, punt 46).

In verband met hoofdstuk 2 van het wetsontwerp betreffende de omzetting van de wijzigingsrichtlijnen van de moeder-dochterrichtlijn stelt het lid vast dat wordt verwezen naar het begrip “rechtshandelingen” en niet langer naar het begrip “constructies”. Het lid is voorstander van die nieuwe term, die het vaakst wordt gebruikt in het WIB 92. Zou het dan ook niet verkieselijk zijn om voortaan het begrip “rechtshandelingen” te gebruiken in andere wetgevingen, met name in die met betrekking fiscale regeling in verband met de “Kaaimantaks”?

De heer Benoît Dispa (cdH) wenst verduidelijkingen in verband met de omzetting van de wijzigingsrichtlijnen van de moeder-dochterrichtlijn. Hij merkt op dat de artikelen 3 en 4 van het wetsontwerp strekken tot omzetting in Belgisch recht van de antimisbruikbepaling die wordt geïntroduceerd in de moeder-dochterrichtlijn. Het lid vreest evenwel dat die omzetting niet geheel in overeenstemming is met de Richtlijn. Hij merkt op de Raad van State daarover het volgende aangeeft:

“Er is niet geopteerd voor een letterlijke overname van de bewoordingen van de richtlijn. In het algemeen verdient het nochtans aanbeveling de in een richtlijn gebruikte terminologie over te nemen in het nationale recht, behoudens indien in de nationale rechtsorde een andere, meer tot het courante taalgebruik behorende term wordt gebruikt waarvan de betekenis samenvalt met die van de term uit de richtlijn. In de andere gevallen bestaat er kans op verwarring als de terminologie van de richtlijn niet letterlijk wordt overgenomen.” (DOC 54 2052/001, blz. 54).

Overeenkomstig de algemene antimisbruikbepaling waarin de Richtlijn voorziet, moet echter aan twee voorwaarden zijn voldaan opdat een constructie als onrechtmatig zou worden beschouwd:

- zij moet ertoe strekken het doel of de toepassing van de Richtlijn te ondermijnen;
- zij moet kunstmatig zijn.

Het lid is van mening dat de voorwaarde inzake het opzet dat het doel of de toepassing van de Richtlijn

II. — DISCUSSION

A. Questions et observations des membres

M. Roel Deseyn (CD&V) se réjouit que le présent projet de loi adapte le régime fiscal belge relatif aux “taxes de sortie” afin de le rendre conforme à la jurisprudence récente de la Cour de justice de l’Union européenne (arrêt du 29 novembre 2011, *National Grid Indus*, C-371/10, point 46).

En ce qui concerne le chapitre 2 du projet de loi relatif à la transposition des directives modificatives de la directive mères-filiales, le membre constate qu’il est fait référence maintenant à la notion d’ “actes juridiques” et non plus à la notion de “constructions”. Le membre est favorable à ce terme qui est celui le plus usité dans le CIR 92. Aussi, ne serait-il pas opportun d’utiliser dorénavant la notion d’ “actes juridiques” dans d’autres législations, notamment dans celle relative au régime fiscal de la “taxe Caïman”?

M. Benoît Dispa (cdH) souhaite obtenir plus de précisions quant à la transposition des directives modificatives de la directive mères-filiales. Il relève que les articles 3 et 4 du projet de loi transposent en droit belge la clause anti-abus introduite dans la directive mères-filiales. Or, le membre craint que cette transposition ne soit pas tout à fait conforme à la directive. Il note en effet que le Conseil d’État indique que,

“(.) Les auteurs n’ont pas choisi de reproduire littéralement les termes de la directive. D’une manière générale, il est néanmoins recommandé de reproduire en droit interne la terminologie utilisée dans une directive, sauf si l’ordre juridique national utilise un autre terme qui relève davantage de l’usage courant et dont la signification correspond à celle du terme de la directive. Dans les autres cas, l’utilisation d’une terminologie qui ne correspondrait pas littéralement à celle de la directive peut être source de confusion.” (DOC 54 2052/001, p.54).

Or, la clause anti-abus générale prévue par la directive prévoit que deux conditions doivent être réunies pour qu’un montage soit considéré comme abusif:

- il faut un objectif allant à l’encontre de l’objet de ou de la finalité de la directive;
- il faut un caractère non authentique.

Pour le membre, la condition relative à l’objectif allant à l’encontre de l’objet ou de la finalité de la directive ne

ondermijnt, niet nauwkeurig is omgezet. De artikelen 3 en 4 van het wetsontwerp bepalen immers louter dat het hoofddoel erin bestaat de aftrek te verkrijgen van de inkomsten als bedoeld in artikel 202, § 1, 1° en 2°, van het WIB 92, maar preciseren niet dat dat hoofddoel moet ingaan tegen het doel of de toepassing van de maatregel. Naar de letter gelezen zou de met het oog op de omzetting in het Belgische recht voorgestelde voorwaarde kunnen worden beschouwd als zijnde voldaan door alle vennootschappen die de aftrek van de definitief belaste inkomsten (DBI) in België vragen; dat is niet het doel van de wetgever. Met andere woorden, zoals de artikelen 3 en 4 van het wetsontwerp thans zijn gesteld, zouden ze zo kunnen worden geïnterpreteerd dat de aftrek van de DBI en de vrijstelling van de roerende voorheffing kunnen worden geweigerd in gevallen waar de Richtlijn dat niet mogelijk maakt. Het lid vraagt de minister dan ook duidelijk aan te geven welke betekenis aan de artikelen 3 en 4 van het wetsontwerp moet worden gegeven.

De heer Ahmed Laaouej (PS) is verheugd dat het stelsel van de DBI-aftrek in de toekomst zal worden aangescherpt. Dit is bijzonder belangrijk, temeer daar het hier om de grootste aftrekpost van de vennootschapsbelasting gaat. Die aftrek is weliswaar ontsproten aan de “moeder-dochterrichtlijn”, maar België had daar gunstigere voorwaarden aan gekoppeld, meer bepaald inzake de vereiste participatiegraad om voor het DBI-stelsel in aanmerking te komen.

Aangaande de strijd tegen de hybride structuren die profiteerden van een situatie van dubbele niet-belasting, stelt de spreker zich vragen over de reële strekking van de specifieke antimisbruikbepaling die de regering van plan is in te voeren. Hij stelt immers vast dat in de memorie van toelichting van het wetsontwerp wordt gepreciseerd dat er geen omzetting in Belgisch recht is van de algemene antimisbruikbepaling als bedoeld in artikel 6 van Richtlijn 2016/1164/EU:

“Ten gevolge van de hierboven geformuleerde argumenten is de Federale regering van mening dat de in dit ontwerp voorgestelde bepalingen op geen enkele manier voorzien in de omzetting van artikel 6 van Richtlijn 2016/1164/EU. De Federale regering zal dus op een latere datum een initiatief nemen om het WIB 92 aan artikel 6 van Richtlijn 2016/1164/EU aan te passen” (DOC 54 2052/001, blz.11).

Waarom heeft de minister beslist een specifieke antimisbruikbepaling op te nemen, maar benadrukt hij tegelijkertijd dat die niet kan worden gelijkgesteld met de algemene antimisbruikbepaling als bedoeld in artikel 6 van Richtlijn 2016/1164/EU?

lui paraît pas transposée de manière précise. En effet, les articles 3 et 4 du projet de loi énoncent uniquement que l’objectif principal consiste à obtenir la déduction des revenus visés à l’article 202, § 1^{er}, 1° et 2° du CIR 92 mais sans préciser que cet objectif doit être contraire à l’objet ou de la finalité de la mesure. Prise littéralement, la condition telle que proposée pour la transposition en droit belge pourrait être considérée comme remplie par toutes les sociétés qui revendiquent la déduction des revenus définitivement taxés (RDT) en Belgique; ce qui n’est pas l’objectif du législateur. En d’autres termes, le libellé actuel des articles 3 et 4 du projet de loi pourraient être interprétés comme permettant de refuser la déduction des RDT et l’exonération du précompte mobilier dans des cas où la directive ne le permet pas. Aussi, le membre demande au ministre de clarifier le sens à donner aux articles 3 et 4 du projet de loi.

M. Ahmed Laaouej (PS) se réjouit que le régime de la déduction des RDT deviendra plus restrictif à l’avenir. C’est d’autant plus important que ce poste de déduction est le plus important à l’impôt de sociétés. Cette déduction est certes le fruit de la directive mères-filiales mais la Belgique l’avait assortie de conditions plus favorables notamment quant au seuil de participation nécessaire pour bénéficier du régime des RDT.

S’agissant de lutter contre les structures hybrides qui bénéficiaient d’une situation de double non-imposition, le membre s’interroge quant à la portée réelle que le gouvernement entend donner à la clause anti-abus spécifique qu’il souhaite introduire. Il constate en effet que l’exposé des motifs du projet de loi précise que celui-ci ne transpose pas en droit belge la clause anti-abus générale visée à l’article 6 de la directive 2016/1164/UE:

“(..) Il résulte des arguments formulés plus haut que le gouvernement fédéral estime que les mesures proposées dans ce projet ne transposent en aucune manière l’article 6 de la directive 2016/1164/UE. Le gouvernement fédéral prendra donc une initiative à une date ultérieure pour adapter le CIR 92 à l’article 6 de la directive 2016/1164/UE.” (DOC 54 2052/001, p.11).

Pour quelles raisons, le ministre a-t-il décidé d’intégrer une clause anti-abus spécifique tout en soulignant que celle-ci ne peut être assimilée à la clause anti-abus générale prévue par l’article 6 de la directive 2016/1164/UE?

Wat zijn voorts de handelingen die men in het licht van de bij dit wetsontwerp ingevoerde antimisbruikbepaling als wettelijk zou kunnen blijven beschouwen, maar die wél zouden kunnen worden betwist mocht de algemene antimisbruikbepaling op grond van artikel 6 van Richtlijn 2016/1164/EU worden omgezet en toegepast? Viseert men de handelingen van holdings, aangezien de minister aangeeft dat “deze antimisbruikbepaling niet tot doel [heeft] om het actieve financiële beheer van een holdingvennootschap binnen haar toepassingsgebied op te nemen en als misbruik aan te merken” (DOC 54 2052/001, blz.10)?

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) deelt de zorgpunten van de vorige sprekers. Hij erkent voorts dat een Europese fiscale harmonisatie een belangrijk en noodzakelijk proces blijft. De omzetting van de voornoemde richtlijnen maakt daar deel van uit.

Aangaande de specifieke antimisbruikclausule in de artikelen 3 en 4 van het wetsontwerp heeft de spreker vragen over de stappen die de minister heeft genomen om het genoemde wetsontwerp door de Europese autoriteiten te laten analyseren. Heeft de Europese Commissie de gelegenheid gehad om een voorafgaand advies te verstrekken over de reikwijdte van de antimisbruikbepaling die de minister wenst in te voeren?

Hij herinnert eraan dat België in het kader van het *excess profit ruling*-stelsel al met de vinger werd gewezen door het directoraat-generaal Concurrentie. Het kan niet de bedoeling zijn andermaal in een uitzonderingsregeling te voorzien door de wijzigingsrichtlijnen van de moeder-dochterrichtlijn anders om te zetten.

B. Antwoorden van de minister

In antwoord op de vraag van de heer Deseyn bevestigt *de minister* dat werd beslist het woord “constructies” niet te gebruiken, om verwarring te voorkomen met de in artikel 2, § 1, 13°, WIB 92 omschreven juridische constructies.

Hij wijst erop dat artikel 1 van Richtlijn 2015/121/EU bepaalt dat een constructie kan bestaan uit verschillende stappen of onderdelen. In die zin is het dan ook niet in strijd met de strekking van de richtlijn om deze stappen of onderdelen gelijk te stellen met het begrip “rechtshandeling”, dat eveneens een zeer brede inhoud heeft en dat in het WIB 92 vaker wordt gehanteerd. Men gaat dan ook uit van het principe dat de woorden “een constructie of een reeks van constructies” dezelfde lading dekken als “een rechtshandeling of een geheel van rechtshandelingen”.

Aussi, quelles sont les opérations qui pourraient continuer à être considérées comme étant légales au regard de la clause anti-abus introduite par le présent projet de loi mais qui pourraient être contestées si la clause anti-abus générale prévue par l’article 6 de la directive 2016/1164/UE devait être transposée et appliquée? Vise-t-on les opérations opérées par les holdings dès lors que le ministre indique que “la présente disposition anti-abus n’a pas pour but d’inclure dans son champ d’application la gestion financière active d’une société de holding et de la considérer comme abusive” (DOC 54 2052/001, p.10)?

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) partage les interrogations exprimées par les préopinants. Il reconnaît par ailleurs qu’une harmonisation fiscale européenne reste importante et nécessaire. La transposition des directives précitées participe de ce processus.

Sur la question de la clause anti-abus spécifique figurant aux articles 3 et 4 du projet de loi, le membre s’interroge quant aux démarches entreprises par le ministre afin de faire analyser ledit projet de loi par les instances européennes. La Commission européenne a-t-elle eu l’occasion de donner un avis préalable sur la portée de la clause anti-abus que souhaite introduire le ministre?

Il rappelle que la Belgique a déjà été pointée du doigt par la direction générale de la Concurrence dans le cadre du régime des *Excess Profit Ruling*. Il ne faudrait pas à nouveau créer un régime d’exception en transposant de manière différente les directives modificatives de la directive mères-filiales.

B. Réponses du ministre

A la question posée par M. Deseyn, *le ministre* confirme que, pour éviter toute confusion avec les constructions juridiques définies à l’article 2, § 1, 13°, CIR 92, il a été décidé de ne pas utiliser le mot “constructions”.

Il rappelle que dans la mesure où l’article 1^{er} de la Directive 2015/121/UE énonce qu’une construction peut être constituée de différentes étapes ou parties, il n’est pas contraire à l’esprit de la directive d’assimiler ces étapes ou parties au terme “acte juridique” au contenu également très large, mais plus fréquemment utilisé dans le CIR 92. Ainsi, on part du principe que les mots “une construction ou une série de constructions” recouper les mêmes notions que “une action juridique ou un ensemble d’actes juridiques”.

Met betrekking tot de specifieke in de artikelen 3 en 4 van het wetsontwerp bedoelde antimisbruikregel geeft de minister aan dat de nieuwe antimisbruikbepaling de belastingplichtige het voordeel van de DBI-af trek en van de verzaking aan de roerende voorheffing ontnemt.

Daar staat tegenover dat de algemene antimisbruikbepaling van artikel 344, § 1, WIB 92 inhoudt dat de handeling niet tegenstelbaar is aan de belastingadministratie, waardoor deze dus kan handelen alsof die handeling nooit was gesteld. De minister geeft aan dat het probleem ligt in het feit dat een dividenduitkering als dusdanig moeilijk kan worden ontkend. Als een Belgische vennootschap bijvoorbeeld als *conduit company* wordt gebruikt om dividenden vrij van vennootschapsbelasting en van roerende voorheffing over te hevelen, dan kan de ontvangst van die dividenden moeilijk als niet-tegenstelbaar worden opgevat, en de storting van dividenden als tegenstelbaar.

De nieuwe antimisbruikbepaling is aanmerkelijk specifiek en maakt rechtstreeks komaf met de voordelen van het misbruik: geen DBI-af trek op de ontvangst van een dividend en geen verzaking aan de roerende voorheffing bij uitkering van een dividend.

Tot slot preciseert de minister dat de door het wetsontwerp in uitzicht gestelde specifieke antimisbruikclausule ruimer is dan de minimale antimisbruikbepaling waarin de richtlijn voorziet. Het is de bedoeling elk verband met die minimale bepaling los te koppelen om er een autonome bepaling van te maken; aldus wordt voorkomen dat telkens alle bij de richtlijn gestelde voorwaarden moeten worden nagegaan.

In antwoord op de vraag van de heer Gilkinet geeft de minister aan dat er geen overleg heeft plaatsgevonden met de Europese instanties. De inhoud van de om te zetten richtlijnen doet niet echt moeilijkheden rijzen en omvat geen aspecten in verband met mogelijke staatssteun.

C. Replieken

De heer Roel Deseyn (CD&V) geeft aan dat hij niet de bedoeling had kritiek te uiten op de aanwending van de term "rechtshandeling". Hij pleit integendeel voor het gebruik ervan in andere wetgeving.

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) is niet overtuigd door het antwoord van de minister. Hij vindt integendeel dat overleg met de Europese Commissie in dit geval de mogelijkheid had geboden zich ervan te vergewissen dat de aanneming van deze antimisbruikclausule er niet toe zal leiden dat een met staatssteun

En ce qui concerne la clause anti-abus spécifique visée aux articles 3 et 4 du projet de loi, le ministre indique que la nouvelle disposition anti-abus prive le contribuable de l'avantage de la déduction au titre de RDT et de la renonciation du précompte mobilier.

En revanche, la disposition anti-abus générale de l'article 344 paragraphe 1, CIR 92, rend l'acte non opposable à l'administration fiscale. Celle-ci peut donc agir comme si l'acte n'avait jamais été posé. Le ministre indique que la difficulté réside dans le fait qu'un versement de dividende en tant que tel peut difficilement être nié. Si, par exemple, une société belge sert de société "conduit" ("conduit company") pour transférer des dividendes libres d'impôt des sociétés et de précompte mobilier, on peut difficilement considérer la réception de ceux-ci comme non opposable et le versement de dividendes comme opposable.

La nouvelle disposition anti-abus est bien plus spécifique et supprime directement les avantages de l'abus: pas de déduction au titre de RDT sur la réception d'un dividende et pas de renonciation du précompte mobilier en cas de versement de dividende.

Enfin, le ministre précise que la clause anti-abus spécifique prévue par le projet de loi est plus large que la disposition anti-abus minimale prévue par la directive. L'objectif poursuivi est de couper tout lien avec cette disposition minimale afin d'en faire une disposition autonome et ainsi éviter de devoir vérifier à chaque fois l'ensemble des conditions prévues par la directive.

A la question posée par M. Gilkinet, le ministre indique qu'il n'y a pas eu de concertation avec les instances européennes. En effet, le contenu des directives à transposer ne pose pas de réelles difficultés et ne comporte pas d'aspects liés à une éventuelle aide d'État.

C. Répliques

M. Roel Deseyn (CD&V) indique que son propos ne visait pas à critiquer l'usage du terme "acte juridique" mais au contraire à plaider pour son usage dans d'autres législations.

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) n'est pas convaincu par la réponse du ministre. Il estime au contraire qu'en l'espèce une concertation avec la Commission européenne aurait permis de s'assurer que l'adoption de cette clause anti-abus spécifique n'aboutisse pas à créer ou maintenir un régime préférentiel assimilable

gelijkstelbare preferentiële regeling wordt ingesteld of gehandhaafd. Hij stipt dan ook aan dat hij dit wetsontwerp niet zal kunnen steunen.

Ook de heer Benoît Dispa (cdH) neemt akte van het antwoord van de minister dat het de bedoeling was een striktere autonome antimisbruikclausule op te nemen. Hij hoopt dat die optie geen geschillen zal doen rijzen.

De heer Ahmed Laaouej (PS) herhaalt zijn vraag om toelichting omtrent het doel van de vooropgestelde antimisbruikbepaling, aangezien die kennelijk niet tot doel heeft het actieve financiële beheer van een holdingvennootschap binnen haar toepassingsgebied op te nemen. Is het de bedoeling in het algemeen de holdingvennootschappen vrij te stellen?

De minister bevestigt dat de in uitzicht gestelde regeling er zeker niet toe strekt de holdingvennootschappen in het algemeen vrij te stellen. Anderzijds wordt vaak gebruik gemaakt van holdingstructuren, zodat het loutere feit met een holding te werken op zich geen misbruikmechanisme kan vormen. De antimisbruikbepaling zal alleen worden toegepast wanneer die holdingvennootschappen gebruikt zouden worden in onrechtmatige structuren zoals de "conduit companies". De belastingadministratie zal dus het beheer van de holdingvennootschap kunnen nagaan en in voorkomend geval stellen dat de verrichte operaties onrechtmatig zijn in de zin van het wetsontwerp.

III. — STEMMINGEN

De artikelen 1 en 2 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

De artikelen 3 en 4 worden achtereenvolgens aangenomen met 14 stemmen en 1 onthouding.

De artikelen 5 tot 7 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Artikel 8 wordt aangenomen met 14 stemmen en 1 onthouding.

De artikelen 9 tot 11 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

*
* *

à une aide d'État. Aussi, il indique qu'il ne pourra pas soutenir ce projet de loi.

M. Benoît Dispa (cdH) prend également acte de la réponse du ministre selon laquelle l'objectif était d'insérer une clause anti-abus autonome plus stricte. Il espère que cette option ne générera pas de contentieux.

M. Ahmed Laaouej (PS) réitère sa demande d'explication quant à l'objectif de la disposition anti-abus envisagée en ce qu'elle n'aurait pas pour but d'inclure dans son champ d'application la gestion financière active d'une société de holding. Vise-t-on à exonérer de manière générale les sociétés holdings?

Le ministre confirme que le régime mis en place ne tend certainement pas à exonérer de manière générale les sociétés holdings. Ceci étant, les holdings constituent des structures qui sont fréquemment utilisées de sorte que le fait de détenir une holding ne peut constituer en soi un mécanisme abusif. C'est uniquement dans les cas où ces sociétés holdings seraient utilisées dans des structures abusives comme les "conduit companies" que la disposition anti-abus s'appliquera. L'administration fiscale pourra donc vérifier la gestion de la société holding et, le cas échéant, considérer que les opérations effectuées présentent un caractère abusif au sens du projet de loi.

III. — VOTES

Les articles 1^{er} et 2 sont successivement adoptés à l'unanimité.

Les articles 3 et 4 sont successivement adoptés par 14 voix et 1 abstention.

Les articles 5 à 7 sont successivement adoptés à l'unanimité.

L'article 8 est adopté par 14 voix et 1 abstention.

Les articles 9 à 11 sont successivement adoptés à l'unanimité.

*
* *

Het gehele wetsontwerp, met inbegrip van enkele wetgevingstechnische correcties, wordt vervolgens aangenomen met 14 stemmen en 1 onthouding.

De rapporteurs,

Roel DESEYN
Benoît PIEDBOEUF

De voorzitter,

Eric VAN ROMPUY

Bepalingen die een uitvoeringsmaatregel vergen (art. 78, 2, van het Kamerreglement):

— overeenkomstig artikel 105 van de Grondwet: *nihil*;

— overeenkomstig artikel 108 van de Grondwet: *nihil*.

L'ensemble du projet de loi, en ce compris quelques corrections d'ordre légistique, est ensuite adopté par 14 voix et 1 abstention.

Les rapporteurs

Roel DESEYN
Benoît PIEDBOEUF

Le président

Eric VAN ROMPUY

Dispositions nécessitant une mesure d'exécution (art. 78,2, du Règlement de la Chambre):

— en application de l'article 105 de la Constitution: *nihil*;

— en application de l'article 108 de la Constitution: *nihil*.